

EL METGE, ELS FÀRMACS I ELS COMUNICATS A TRÀNSIT

Arran de la iniciativa del Servei Català de Trànsit, expressada repetidament i reflectida a la premsa, demanant que els metges li comunicuessin quan un pacient està sotmès a una medicació que li pot fer minvar les facultats per conduir, la Comissió de Deontologia del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona fa les següents reflexions i recomanacions, tot i reforçant el contingut del nº 27 dels Quaderns de Bona Praxi, de juny de 2009, sobre *Aspectes mèdics relacionats amb la conducció de vehicles*:

1.-La Comissió de Deontologia del COMB comparteix la preocupació de la societat en general per la xacra dels accidents de trànsit, amb les seves conseqüències socials i sanitàries, i lloa l'esforç de les autoritats, en especial les del Servei Català de Trànsit, en la seva prevenció, axis com les reduccions que any a any es van assolint.

2.-Els accidents de trànsit mortals que es van produir a Espanya, entre 1991 i 1999, i que es podrien relacionar amb les efectes de fàrmacs, van representar sols el 5% del total. L'efecte sobre aquesta incidència que podria tenir una eventual comunicació del medicament prescrit per part del metge, seria sols sobre una part dels casos, si es té en compte que hi ha un 25% de la població que s'automedica i que, per tant, aquests ciutadans no han tingut l'oportunitat de ser assabentats dels perills que comporta conduir sota els efectes d'una determinada medicació.

3.-Davant del problema que representen els accidents de trànsit i de la ineludible necessitat de disminuir-ne la incidència, cal plantejar que, en el cas dels accidents relacionables amb la medicació, la responsabilitat de les intervencions per reduir-ne el risc és compartida:

- El metge, per una banda, ha d'informar al pacient de quines facultats per conduir pot tenir minvades pels efectes del medicament prescrit i les conseqüències de risc real per a ell i per a tercers, fins a arribar a recomanar no conduir, sempre comprovant que el pacient s'ha assabentat de la informació subministrada.
- Per la seva part, el pacient, degudament informat, té el deure d'exercir la seva responsabilitat seguint les recomanacions del metge, de la mateixa manera que se li exigeix ho faci no conduint sota els efectes de l'alcohol.
- La indústria farmacèutica que fabrica i comercialitza el fàrmac ha d'informar amb exactitud sobre quines facultats poden estar minvades, quina és la durada de l'efecte i quines altres circumstàncies o associacions amb altres fàrmacs poden augmentar l'efecte del medicament.
- El Servei Català de Trànsit, a través dels mecanismes establerts per estendre la certificació mèdica per a la concessió i/o renovació dels carnets de conduir, pot no concedir o no renovar el permís a un ciutadà, en virtut de la malaltia o malalties que pateix, del tractament que està realitzant de manera puntual o crònica, o de les seqüeles d'alguna malaltia que ha patit, que li facin, una o altre, minvar les habilitats per a conduir.

4.-En cap cas està justificat vulnerar la confidencialitat de les dades de la història clínica d'un pacient a una tercera persona (Servei Català de Trànsit) que no participa en l'atenció del pacient. La comunicació de dades d'una història clínica en aquestes circumstàncies **és èticament i legalment reprobable**, llevat d'aquelles circumstàncies que tant la Llei com el Codi de Deontologia contemplen com a límits del secret professional.

5.-En la seva tasca assistencial, el compromís dels metges a contribuir a minimitzar els accidents de trànsit està basada sobre tot en l'adequada informació i en les recomanacions que ha de fer el pacient que atén així com a la família si escau.

6.- El metge, davant la necessitat de prescriure certs fàrmacs, ha de recomanar al pacient no conduir per evitar danys propis i a tercers, però tampoc en aquestes circumstàncies està alliberat del deure de confidencialitat de les dades clíniques d'aquest.

7.-Arribat el cas en que els responsables de la certificació tinguessin necessitat de completar la informació clínica d'un ciutadà per fer la valoració clínica per a la concessió o renovació del permís de conduir, serà el mateix ciutadà qui l'haurà de lliurar. El metge assistencial responsable, a petició del propi ciutadà, haurà de facilitar-li els informes clínics i serà aquest el responsable de la transmissió de la informació a l'oficina autoritzada per a les revisions mèdiques en relació als permisos de conduir.

Barcelona, octubre de 2014